

Urszula Wilk – urodzona w 1959. Absolwentka Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych we Wrocławiu (obecnie Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta). W roku 1986 roku uzyskała dyplom w pracowni prof. Zbigniewa Karpińskiego. Studia malarskie poprzedzone były roczną nauką na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego, a następnie na Wydziale Ceramiki i Szkła. Pod koniec lat 80. wraz z mężem Eugeniuszem Mincielem przeprowadziła się do Księżyc koło Wrocławia, gdzie obecnie mieszka i pracuje. W 1989 roku artystka została laureatką I Pokonkursowej Wystawy Malarstwa im. Eugeniusza Gepperta organizowanej do dziś przez wrocławską galerię BWA. Związana pokoleniowo ze środowiskiem wrocławskich neoekspresjonistów nie przejęła od nich agresywnej estetyki i narracyjności. Niemniej jednak uczestniczyła w kilku artystycznych wystąpieniach części wrocławskiego środowiska, w ramach grupowych przedsięwzięć jak np. „Wieża malowana”, „Spadochrony”, czy w wystawie „Forma i kolor czyli wszystko na sprzedaż” (BWA Wrocław, 1992).

W twórczości Urszuli Wilk wyróżnić można dwa kluczowe okresy, dla których istotną cezurę stanowi rok 2009. Po tym czasie u artystki pojawia się dążenie do syntetyzacji form, uproszczenia palety barw, ale przede wszystkim świadoma i przemyślana metodyka pracy. Lata 80. i 90. to u Wilk okres formacyjny, kiedy artystka poszukuje indywidualnego sposobu wypowiedzi malarskiej. W tym czasie jej obrazy powstają pod wpływem dużo bardziej impulsywnych i spontanicznych decyzji. Skala barw, którą operuje – choć oparta na charakterystycznym dla całej twórczości Wilk błękitcie – poszerzona jest o żółcienie, zielenie, czerwienie i turkusy. Na przestrzeni lat zmienia się podejście artystki do warsztatu malarskiego i etosu malarza. Podkreśla, że „nie chce być panem i władcą w pracowni”, najważniejszy staje się namysł nad samym medium, jego nieskończonymi możliwościami oraz zgoda na to, aby farba nierzadko sama wykreślała geometryczno-organiczne, najczęściej linearne struktury. Styl malarski Wilk ewoluuje więc od swobodnego, żywiołowego formowania multibarwnych kompozycji po bardziej intuicyjne, a jednocześnie bardziej kontrolowane budowanie obrazu i uspokojenie się form.

Punktem wyjścia do najnowszej twórczości malarki jest jej fascynacja relacją istniejącą pomiędzy zjawiskami pozornie stojącymi w opozycji – linią i plamą, światłem i ciemnością, odkrytym i zakrytym, stałością i efemerycznością czy multiplikowaniem i skończonością. W ostatniej dekadzie jej obrazy definiować można za pomocą kategorii przestrzenności, monochromatyzmu i prostoty.

Wilk jako zdeklarowana malarka nie odżegnuje się od inspiracji innymi dziedzinami sztuki. Dzięki wszechstronnym zainteresowaniom jej malarstwo zyskuje nowe rozwiązania formalne. Artystka nie boi się eksperymentować z nieklasycznymi technikami malarskimi czy też wykorzystywać niestandardowe podobrazia jak pleksi czy kilkudziesięciometrowe tkaniny. Dla stworzenia obrazu wystarczającym środkiem może być źdźbło trawy lub konar drzewa rzucające cień na kartkę papieru jak w realizacji „White Page” z 2016 roku.

Ważnym motywem w twórczości malarki pozostaje problematyka ciągłości, procesualności i skończoności dzieła sztuki. Świadczy o tym fakt, że ulubioną, twórczą formułą artystki jest formuła serii. W ostatnich latach jej prace układają się w rozbudowane, stale kontynuowane cykle, do których należą m.in.: „Komety”, „Linie”, „Bluemetrie”. Ten rodzaj pracy pozwala na odbieranie jej obrazów z jednej strony jako ciągu malarskich opowieści, z drugiej poszczególne obrazy czytać można jako niezależne, skończone dzieła.

Wilk uczestniczyła w kilkadziesiąt wystawach indywidualnych i grupowych. Jest wielokrotną laureatką nagród przyznawanych przez międzynarodowe instytucje kultury. Jej prace znajdują się w kolekcji m.in.: Shangyuan Art Museum w Pekinie (Chiny), Shenzhen Luohu Art Museum w Shenzhen (Chiny), Muzeum Miejskiego Wrocławia, Dolnośląskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych, jak również w zbiorach prywatnych w Polsce i za granicą.

Nagrody i Stypendia

1987 – Stypendium Ministra Kultury i Sztuki
1988 – Stypendium Ministra Kultury i Sztuki
1989 – Nagroda Główna, I Pokonkursowa Wystawa Malarstwa im. Eugeniusza Gepperta, Wrocław
1995 – Stypendium The Pollock- Krasner Foundation, New York, USA
2012 – Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
2014 – Nagroda roku 2013 , ZPAP, okręg wrocławski
2015 – Nagroda Główna Międzynarodowe Biennale Akwareli, Shenzhen, Chiny

Wybrane wystawy indywidualne.

1987 – Galeria w Pasażu – Wrocław; Polska
1989 – BWA -" Do góry nogami „ - Wrocław, Polska
1991 – BWA – Wrocław; Polska
1992 – Galeria na Odwachu –Wrocław, Polska
1993 – Mały Salon, BWA – Nowy Sącz, Polska
1995 – Galeria Brama – Warszawa, Polska
1995 – Altes Amstgericht – Peterschagen, Niemcy
1996 – Galeria na Odwachu – Wrocław, Polska
1997 – BWA- Nowy Sącz, Polska
1997 – Państwowa Galeria Sztuki – Legnica, Polska
1999 – Bałtycka Galeria Sztuki – Ustka, Polska
2001 – Galerie 40 – Wiesbaden, Niemcy
2005 – Galerie Dominique Lang; Luxemburg
2008 – Galerie Drei Eichen – Emern, Niemcy
2009 – Kościelak Gallery – Wrocław, Polska
2012 – „Linie“- Shangyuan Art Muzeum – Pekin; Chiny
2013 – „Zdumiewająca rozrzutność natury w posługiwaniu się błękitem” - Muzeum Miejskie Wrocławia , Wrocław, Polska
2013 – „Sonata na 4 pokoje i BŁĘKIT” – Galeria Sztuki Najnowszej, Gorzów Wielkopolski, Polska
2013 – „ Linie” – Port Lotniczy, Wrocław
2013 – Niewysłane listy z Pekinu – Entropia, Wrocław
2014 – „Linie – niezależne byty malarskie” - BWA, Gorzów Wielkopolski
2015 – „biel-czerń, czerń-biel” - Muzeum Ziemi Kłodzkiej -Kłodzko
2016 – Bluemetrie – Galeria Neon – Akademia Sztuk Pięknych- Wrocław
2016 – „Linie” BWA Sandomierz

Wybrane wystawy zbiorowe

1987 – Dyplom 86 – Łódź, Polska
1987 – Droga i Prawda – Wrocław, Polska
1987 – Wrocław- Mons; Mons, Belgia
1988 – Przegląd twórczości środowiska wrocławskiego- Warszawa, Polska
1989 – Pokonkursowa Wystawa Malarstwa im Eugeniusza Gepperta-Wrocław, Polska
1990 – Wieża Malowana – Wrocław, Polska

1990 – 200 lat Uczelni we Wrocławiu – Wiesbaden, Niemcy
1991 – Reims Presente- Wrocław EXPO- Reims Francja
1991 – Spadochrony – Wrocław, Polska
1992 – Kontynuacje – Muzeum Architektury- Wrocław, Polska
1992 – Forma i kolor czyli wszystko na sprzedaż- BWA- Wrocław, Polska
1992 - Forma i kolor czyli wszystko na sprzedaż- Galerie Bluefabrik- Drezna, Niemcy
1993 – Państwowa Galeria Sztuki- Legnica, Polska
1995 – Tradycja i Terazniejszość – Muzeum – Brunzwik, Niemcy
1996 – Spirala 1 – Fundacja Gerarda -Świeradów Zdrój, Polska
1999 – Wałbrzyska Galeria Sztuki BWA- Zamek Książ- Polska
2001 – Genius loci – Muzeum Architektury – Wrocław – Polska
2006 - 60 lat Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu – Muzeum Narodowe Wrocław, Polska
2012 – „ Prześnienie pomiędzy nami „ Prezentacja Akademii Sztuk Pięknych, Wiesbaden, Niemcy
2012 - 7 gestów malarskich – Galeria Entropia Wrocław
2012 – Wystawa Shangyuan Art Muzeum – Pekin; Chiny
2012 – „Pochwała niekonsekwencji” – Galeria Miejska, Wrocław
2013 – Katalog sztuki- Galeria Entropia, Wrocław
2015 – Międzynarodowe Biennale Akwareli, Shenzhen, Louhu Art Muzeum, Chiny
2015- 16 – jest/nie ma , Muzeum Współczesne Wrocławia, Wrocław, Polska
2016 - JINLING ART MUSEUM - Chiny
2016 – Sztuka Szuka IQ – Narodowe Centrum Muzyki, Wrocław
2016 - Taiwan World Watercolor Competition and Exhibition, Zhong Zheng Art Gallery, Kei-Shenk Memorial Hall, Taipei, Taiwan
2016/2017 – Przenikanie – Muzeum Współczesne Wrocławia, Wrocław, Polska
2017 – BRATISLAVIA PRO WRATISLAVIA, WRATISLAVIA PRO BRATISLAVIA -
2017 – Rezonanse Sztuki – Narodowe Forum Muzyki, Wrocław, Polska
2017 – Dialogi – Galerie 39, Luxemburg